

SV

SV

SV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 9.10.2008
KOM(2008)627 slutlig

2008/0190 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

av den

**om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt
om tillsyn av sådan verksamhet och om ändring av direktiven 2005/60/EG och
2006/48/EG samt upphävande av direktiv 2000/46/EG**

(Text av betydelse för EES)

(framlagt av kommissionen)

{ SEK(2008) 2572 }

{ SEK(2008) 2573 }

MOTIVERING

1. FÖRSLAGETS INNEHÅLL

1.1. Förslagets syfte

Konsumenter och företag inom EU använder i allt högre utsträckning elektroniska pengar. Det är först nu som elektroniska pengar i en del medlemsstater börjar vinna terräng framför andra betalningsmedel för vissa typer av betalningar. De förväntningar som uppstod gällande nyttan av elektroniska pengar för åtta år sedan vid antagandet av direktiv 2000/46/EG om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet (nedan kallat *direktivet om elektroniska pengar*)¹ har dock långt ifrån infriats.

En utvärdering av tillämpningen av det direktivet² visade att vissa av bestämmelserna verkar ha skapat en ovilja att utnyttja marknaden för elektroniska pengar, vilket har hämmat den tekniska utvecklingen. Statistiken över det begränsade antalet fullständigt auktoriserade institut för elektroniska pengar och över den mycket blygsamma omsättningen på marknaden för elektroniska pengar visar att användningen av elektroniska pengar i flertalet medlemsstater ännu inte har kommit i gång på allvar.

Genom direktiv 2007/64/EG om betaltjänster på den inre marknaden (nedan kallat *direktivet om betaltjänster*)³ infördes en modern och konsekvent rättslig ram för betaltjänster på gemenskapsnivå och nu måste vi intensifiera arbetet för att främja en väl fungerande inre marknad för tjänster kring elektroniska pengar inom EU.

I detta förslag koncentrerar sig kommissionen på att modernisera bestämmelserna i direktivet om elektroniska pengar, särskilt när det gäller tillsyn av verksamheten i institut för elektroniska pengar, så att bestämmelserna stämmer överens med dem som gäller betalningsinstitut enligt direktivet om betaltjänster. Kommissionen vill på så sätt göra det möjligt att utforma nya, innovativa och säkra tjänster kring elektroniska pengar, ge nya aktörer tillträde till marknaden och främja en genuin och effektiv konkurrens mellan samtliga marknadsaktörer. Ökad innovation på betalningsmarknaden kommer att innebära fördelar för både konsumenter och företag och för EU:s samlade ekonomi. Med hjälp av kreativa lösningar kan man förkorta betalningstiden, utöka funktionerna och göra dem mer lättanvända – allt i linje med 2000-talets e-samhälle.

1.2. Allmän bakgrund

Omsättningen på marknaden för elektroniska pengar är för närvarande otillfredsställande låg, främst på grund av att det inte har tillkommit lika många aktörer på betalningsmarknaden som man hade väntat sig efter det att direktivet om elektroniska pengar antagits. I flertalet medlemsstater ses elektroniska pengar därför inte som ett trovärdigt alternativ till kontanter. Marknaden för elektroniska pengar är fortfarande mestadels outnyttjad då den inte har bidragit till att stimulera konsumenternas efterfrågan och den ekonomiska tillväxten. I augusti 2007 uppgick mängden utestående elektroniska pengar till endast 1 miljard euro, vilket kan

¹ EGT L 275, 27.10.2000, s. 39.

² SEK(2006) 1049, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/e-money/working-document_en.pdf.

³ EUT L 319, 5.12.2007, s. 1.

jämföras med 637 miljarder euro i kontanter i omlopp. I slutet av 2007 uppgavs att det på marknaden fanns 20 institut för elektroniska pengar och 127 enheter som omfattades av undantag.

Det nuvarande direktivet om elektroniska pengar antogs i ljuset av alla de nya typer av förskottsbetalade betalningsinstrument som dök upp på marknaden och mot bakgrund av de snabba förändringar i affärsklimatet som IT-utvecklingen medförde. Syftet med direktivet om elektroniska pengar var att skapa ”institut för elektroniska pengar”, som omfattades av specifika tillsynsregler, och därmed göra det möjligt att ge ut elektroniska pengar på marknaden. Målet var att fastställa en tydlig rättslig ram för att stärka den inre marknaden för elektroniska betalningar och stimulera konkurrensen, samtidigt som man såg till att det fanns en tillräckligt omfattande tillsyn av denna verksamhet. På grund av vissa svagheter i själva systemet har de förväntade framgångarna dock uteblivit. Dessa svagheter, som har fastställts i utvärderingen av direktivet om elektroniska pengar, hänger främst samman med de brister som finns i det nuvarande direktivet när det gäller den rättsliga ramen och tillsynssystemet för institut för elektroniska pengar.

Det första delproblemet är den otydliga definitionen av elektroniska pengar och direktivets tillämpningsområde, vilket har medfört ett osäkert rättsläge och inneburit att marknads utveckling har hämmats. Det andra delproblemet gäller den inkonsekventa rättsliga ramen – oproportionerliga tillsynsregler, inkonsekvenser när det gäller undantag och passförfaranden samt tillämpningen av regler mot penningtvätt på tjänster kring elektroniska pengar. Denna övergripande rättsliga inkonsekvens kommer att tillta när direktivet om betaltjänster har genomförts (senast november 2009), eftersom vissa av tillsynsreglerna för betalningsinstitut skiljer sig avsevärt från de tillsynsregler som för närvarande gäller för institut för elektroniska pengar (i dag måste institut för elektroniska pengar, till skillnad från betalningsinstitut, till exempel följa exklusivitetsprincipen gällande verksamhet).

Historiskt har betaltjänster tillhandahållits av banker, som omfattas av EU:s bankdirektiv. Dessa bestämmelser ändrades 2006 och ersattes med direktiv 2006/48/EG om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning av direktiv 2000/12/EG)⁴ och direktiv 2006/49/EG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning av direktiv 93/6/EEG)⁵, nedan kallat *kapitalkravsdirektivet*.

Elektroniska pengar kan ges ut av institut för elektroniska pengar (som i kapitalkravsdirektivet betecknas som kreditinstitut ”för särskilda ändamål”), vilkas verksamhet regleras i direktivet om elektroniska pengar. Även kreditinstitut som regleras av kapitalkravsdirektivet får ge ut elektroniska pengar inom ramen för direktivet om elektroniska pengar. För närvarande finns det alltså två vägar att gå för en aktör som vill ge ut elektroniska pengar:

- Att ansöka om auktorisation som institut för elektroniska pengar i enlighet med direktivet om elektroniska pengar.
- Att ansöka om auktorisation som ett fullständigt behörigt kreditinstitut.

Direktivet om betaltjänster utgör den rättsliga grunden för att skapa en EU-omfattande inre marknad för betalningar och det syftar till att inrätta ett modernt och övergripande regelverk

⁴ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁵ EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

för samtliga betaltjänster inom EU. Medlemsstaterna måste ha genomfört direktivet senast den 1 november 2009. Under avdelning II i direktivet om betaltjänster införs en ny kategori betaltjänstleverantörer, nämligen betalningsinstitut. Dessa omfattas av specifika tillsynsregler som skiljer sig från de regler som gäller institut för elektroniska pengar och kreditinstitut. Betalningsinstitut har dock inte rätt att ge ut elektroniska pengar. De får inte heller ta emot insättningar från betaltjänstanvändare och får endast använda medel som tagits emot från betaltjänstanvändare för tillhandahållande av de betaltjänster som förtecknas i bilagan till direktivet om betaltjänster. Verksamheten att ge ut elektroniska pengar ingår inte i den förteckningen, men däremot ingår den underförstått i en av punkterna i bilaga I till direktiv 2006/48/EG.

1.3. Förenlighet med Europeiska unionens politik och mål på andra områden

Förslaget är förenligt med EU:s politik och mål när det gäller att skapa en verklig inre marknad för finansiella tjänster och bidrar till att förverkliga det gemensamma eurobetalningsområdet (SEPA). Det är även förenligt med Lissabonagendan, eftersom översynen av direktivet om elektroniska pengar kommer att innebära att den tekniska innovationen främjas och tillväxten och sysselsättningen stimuleras.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

2.1. Samråd med berörda parter

Metoder, målsektorer och deltagarnas allmänna profil

I början av 2005 inledde kommissionen en utvärdering på grundval av bestämmelserna om översyn i artikel 11 i direktivet om elektroniska pengar. Som ett led i utvärderingen påbörjade kommissionen ett offentligt samråd i juli 2005 och i juli 2006 offentliggjorde kommissionens avdelningar ett arbetsdokument om direktivet om elektroniska pengar med utgångspunkt från utvärderingen och det offentliga samrådet⁶.

Regelbundna samråd har hållits med medlemsstaterna och de berörda parterna om förslagets mål och innehåll. Två expertgrupper på området detaljistbetalningar – *Payment System Government Expert Group* och *Payment System Market Group* – gick igenom översynen av direktivet om elektroniska pengar mellan december 2007 och juni 2008. Dessutom har det regelbundet hållits bilaterala samtal med medlemsstaterna, Europeiska centralbanken, betalningsbranschen (banker, institut för elektroniska pengar samt leverantörer av mobila betalningar), konsumentorganisationer och andra.

Sammanfattning av svaren och hur de har beaktats

De viktigaste resultaten från utvärderingen och det offentliga samrådet återges i kommissionens arbetsdokument om översynen av direktivet om elektroniska pengar från juli 2006⁷. De flesta av respondenterna ansåg att direktivet behövde omarbetas eftersom vissa bestämmelser verkar ha hämmat utvecklingen på marknaden för elektroniska pengar.

⁶ SEK(2006) 1049 av den 19 juli 2006, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/e-money/working-document_en.pdf.

⁷ Se fotnot 5.

I samband med översynen angav vissa berörda parter att det nuvarande direktivet brister i rättssäkerhet på grund av att både definitionen av elektroniska pengar och direktivets tillämpningsområde är otydliga.

Vidare framgick det av översynsrapporten att de höga kapitalkraven och vissa begränsningar (av till exempel räckvidden för de verksamheter som bedrivs av institut för elektroniska pengar) samt kraven i direktivet om elektroniska pengar har hindrat utvecklingen på marknaden för elektroniska pengar.

De viktigaste resultaten av det offentliga samrådet finns här: http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/e-money_directive&vm=detailed&sb=Title.

2.2. Extern experthjälp

Kommissionen anlätade i stor utsträckning extern experthjälp när detta förslag utformades. En utvärdering som gjordes av externa konsulter, ett offentligt samråd samt synpunkter från två expertgrupper var mycket värdefulla bidrag i processen. Det hölls även ett särskilt möte med företrädare för branschen för elektroniska pengar och Europeiska centralbanken.

2.3. Konsekvensanalys

En rad olika lösningar har övervägts för att ta itu med de problem som kännetecknar tjänster kring elektroniska pengar och för att nå de uppställda målen. De två största problemen, enligt vad som anges i avsnitt tre, hänger samman med följande:

- (1) Definitionen av elektroniska pengar och tillämpningsområdet för direktivet om elektroniska pengar.
- (2) Den rättsliga ramens brister (tillsynsregler, undantag och regler mot penningtvätt).

Efter en inledande bedömning av de politiska alternativen i förhållande till de politiska målen gjordes en utvärdering av följande fem huvudsakliga politiska alternativ: 1) att inte vidta någon åtgärd, 2) att utarbeta en kort vägledning, 3) att tillämpa tillsynsreglerna för betalningsinstitut på institut för elektroniska pengar, 4) att tillämpa specifika tillsynsregler på institut för elektroniska pengar och 5) att upphäva direktivet om elektroniska pengar.

Av utvärderingen av de olika politiska alternativen drog man slutsatsen att det lämpligaste är att rikta in sig på överensstämmelse med direktivet om betaltjänster, i enlighet med alternativen 3 och 4. Man räknar med att båda dessa alternativ skulle få positiva konsekvenser när det gäller utnyttjandet av marknaden för elektroniska pengar uttryckt som mängden elektroniska pengar i omlopp (kan öka till 10 miljarder euro) och antalet institut (upp till 120 institut för elektroniska pengar).

Den största fördelen med alternativ 4 är att särskilda tillsynsregler införs som står i proportion till de risker som är specifika för institut för elektroniska pengar och att marknadsövervakningen garanteras genom att de befintliga rapportkraven för institut för elektroniska pengar bibehålls. Nackdelen är att den administrativa bördan skulle öka, även om den skulle vara proportionerlig mot målet.

Fördelen med alternativ 3, det vill säga att tillämpa tillsynsreglerna för betalningsinstitut på institut för elektroniska pengar, är att den administrativa bördan skulle minska, eftersom några

rapporter inte skulle behöva lämnas in. Den största nackdelen är att det skulle göra det svårare att övervaka marknaden. Tillsynsreglerna i fråga är dessutom indirekt kopplade till riskerna för institut för elektroniska pengar via betalningsvolymen eftersom elektroniska pengar används för att utföra betalningar.

Alternativ 1 (att inte vidta några åtgärder) eller alternativ 2 (att utarbeta en kort vägledning) skulle medföra att det komplicerade regelverket består efter det att direktivet om betaltjänster har införlivats 2009, och detta skulle hindra marknads utveckling. Alternativ 5 (att upphäva direktivet) skulle leda till ett osäkert rättsläge och hindra utvecklingen av nya tjänster kring elektroniska pengar.

Kommissionens konsekvensanalys finns här:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/impact/docs/SEC_2008_1_en.pdf.

3. FÖRSLAGETS RÄTTLIGA ASPEKTER

3.1. Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Det nya förslaget har en helt ny struktur. Eftersom man strävar efter överensstämmelse med direktivet om betaltjänster och med tanke på att alla bestämmelser har ändrats kommer det nuvarande direktivet om elektroniska pengar att upphöra att gälla och ersättas med detta nya förslag.

Förslaget kommer att medföra följande större förändringar:

Artiklarna 1 och 2: Förtydligande av direktivets tillämpningsområde och definitionen av elektroniska pengar

Det nuvarande direktivet ger upphov till ett osäkert rättsläge när det gäller tillämpligheten på vissa affärsmodeller och hindrar utvecklingen av nya och innovativa tjänster. I översynsrapporten föreslås att definitionen av "elektroniska pengar" och "institut för elektroniska pengar" förtydligas, så att det blir tydligt vilka affärsmodeller som omfattas av direktivet och vilka tjänster som regleras i direktiv 2007/64/EG. Förslaget innehåller en tekniskt neutral och enklare definition av "elektroniska pengar".

Artiklarna 3, 6, 7 och 9: Översyn av tillsynskraven

De gällande tillsynsreglerna för institut för elektroniska pengar är nära kopplade till tillsynsreglerna för kreditinstitut i enlighet med direktiv 2006/48/EG. I sin konsekvensanalys utförde kommissionen en kvalitativ riskbedömning och anser på grundval av denna att de gällande tillsynskraven är för omfattande i fråga om verksamhetsanknutna risker. För att bana väg för ett eventuellt framtida införlivande av bestämmelserna i detta direktiv med direktiv 2007/64/EG och mot bakgrund av den starka kopplingen mellan elektroniska pengar och elektroniska betalningar, måste man se till att tillsynsreglerna för betalningsinstituten respektive instituten för elektroniska pengar är enhetliga och konsekventa. I detta syfte föreslås följande anpassningar:

Tillämpning av de **kvalitativa tillsynskraven** i avdelning II i direktiv 2007/64/EG på institut för elektroniska pengar (artikel 3). Det rör sig om bland annat auktorisationsförfarandet i direktiv 2007/64/EG, enligt vilket institut för elektroniska pengar måste lämna in en ansökan

till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten. Till ansökan ska bifogas bland annat en verksamhetsplan, en affärsplan och bevis på att det finns startkapital samt en beskrivning av den sökandes styrformer. De behöriga myndigheterna ska inom tre månader från mottagandet av en ansökan meddela institutet om auktorisationen har beviljats eller avslagits.

Sänkning av de **inledande kapitalkraven** från 1 miljon euro till 125 000 euro (artikel 6). Kraven anses vara för högt ställda och inte proportionerliga mot de risker som karakteriserar tjänsten. De ses som ett avsevärt hinder för mindre företag (främst institut som omfattas av undantag) som vill ansöka om att bli auktoriserade som ett institut för elektroniska pengar.

Ersättning av de **löpande kapitalkraven** med nya beräkningsmetoder som bygger på institutens karaktär och riskprofil (artikel 7).

Artiklarna 8 och 9: Verksamhet och skyddskrav

Enligt artikel 1.4 i det nuvarande direktivet är det förbjudet för institut för elektroniska pengar att bedriva någon annan verksamhet än utgivning av elektroniska pengar och närliggande tjänster. Denna begränsning går i stick i stäv mot den icke-exklusivitet som gäller för betalningsinstitut, vilka enligt direktiv 2007/64/EG får bedriva verksamhet som inte avser betaltjänster (inom till exempel detaljhandel eller telekom). Synsättet behöver bli mer enhetligt i den här frågan. Institut för elektroniska pengar bör inte nödvändigtvis begränsas till utgivning av elektroniska pengar – skyddskraven i artikel 9 i direktiv 2007/64/EG bör därför tillämpas på institut för elektroniska pengar av hybridkaraktär.

Artikel 5: Möjlighet till inlösen

Kraven på möjlighet till inlösen och hur de ska tillämpas måste förtydligas (möjligheten för en konsument att när som helst få tillbaka sina elektroniska pengar genom antingen överföring av tillgodohavande eller kontantinlösen), särskilt när det gäller mobiltelefoni. En konsument bör ha rätt att lösa in sina medel när som helst och utan avgift om inlösen avser hela tillgodohavandet. Om bara en del av medlen löses in utan att avtalet sägs upp får utgivaren ta ut en avgift, som bör stå i proportion till kostnaden för åtgärden.

Artikel 10: Undantag

I översynsrapporten framhölls att en avvägning bör göras mellan att underlätta marknadstillträde, garantera tillräckliga skyddskrav och undvika snedvridning av konkurrensen. Det är även viktigt att uppmuntra de institut som omfattas av undantag, men som planerar att bli fullständigt auktoriserade. Enligt förslaget bör undantagsreglerna för institut för elektroniska pengar göras mer överensstämmande med artikel 26 i direktiv 2007/64/EG. Dessa förändringar måste dock ses mot bakgrund av att inträdeskraven är mindre omfattande för institut för elektroniska pengar.

Artikel 16: Regler om penningtvätt

Eftersom transaktioner som görs i elektroniska pengar i regel rör ganska små belopp skulle man kunna hävda att det är oproportionerligt att kräva en fullständig tillämpning av bestämmelserna om identifiering och dokumentation, med tanke på de stora administrativa kostnader betalningar med låga värden eller mobila betalningar medför för betalningsbranschen. I det nuvarande direktivet finns inga särskilda bestämmelser för bekämpning av penningtvätt. I direktiv 2005/60/EG infördes dock förenklade regler för

kundkontroll när det gäller elektroniska pengar och liknande regler har införts i förordningen om information om betalaren som ska åtfölja överföringar av medel. Dessa låga belopp bör enligt förslaget göras mer överensstämmande med beloppen i artiklarna 34 och 53 i direktiv 2007/64/EG, och tröskelvärdena i artikel 11.5 d i direktiv 2005/60/EG bör därmed höjas. På så sätt skulle man kunna undvika dubbel identifiering i kontobaserade situationer. Riskerna skulle dessutom minska genom att kompletterande åtgärder antas inom branschen. Det skulle vara i linje med ett självreglerande förhållningssätt inom betalningsområdet (till exempel SEPA).

Artikel 17: Ändringar av direktiv 2006/48/EG

Institut för elektroniska pengar får inte ta emot insättningar. Att ta emot insättningar ska även i fortsättningen vara förbehållet kreditinstitut. Ett institut för elektroniska pengar bör dock betraktas som ett ”finansiellt institut” enligt vad som avses i kapitalkravsdirektivet 2006/48/EG. Kapitalkravsdirektivets artikel 4.5 och bilaga I ändras på ett sätt som återspeglar detta och för att säkerställa att kreditinstitut får fortsätta att ge ut elektroniska pengar.

3.2. Rättslig grund

Den rättsliga grunden för förslaget är artiklarna 47.2 och 95 i EG-fördraget.

3.3. Subsidiaritetsprincipen

Subsidiaritetsprincipen iakttas. Enligt denna princip bör åtgärder på gemenskapsnivå vidtas endast när de fastställda målen inte kan nås enbart genom åtgärder på medlemsstatsnivå.

Genom direktiv 2000/46/EG inrättas en harmoniserad inre marknad för tillhandahållande av elektroniska pengar inom EU. Vissa kvarstående hinder behöver dock åtgärdas i ett alleuropeiskt sammanhang. Elektronisk handel är till sin karaktär en global fråga och att genomföra lösningar på enbart nationell nivå skulle hämma utvecklingen inom området elektroniska pengar. Det är bättre med ett EU-omfattande förhållningssätt, eftersom de regler och principer som ska tillämpas måste vara samma i samtliga medlemsstater om man ska kunna åstadkomma rättssäkerhet och lika villkor för alla marknadsaktörer.

3.4. Proportionalitetsprincipen

Proportionalitetsprincipen iakttas, då förslagets syfte är att åstadkomma en fullständig harmonisering enbart av de delar som behövs för att undanröja hindren för utveckling av en inre marknad för elektroniska pengar – delar som fastställts i samband med öppna samråd med berörda parter.

Samtliga bestämmelser i förslaget har testats gällande proportionalitet och varit föremål för intensivt samråd för att säkerställa att regleringen blir lämplig och proportionerlig. Detta kommer särskilt till uttryck i tillsynsreglerna för institut för elektroniska pengar och undantags- och inlösenklausulerna.

3.5. Val av regleringsform

Det krävs lagstiftning som gör det möjligt att med hjälp av en lämplig rättslig ram harmonisera tillsynen av institut för elektroniska pengar på ett sätt som särskilt garanterar en sund och ansvarsfull verksamhet och finansiell integritet. Kommissionen föreslår därför att regleringsformen förblir densamma, det vill säga ett direktiv.

Kommissionen anser att ett direktiv är lämpligare än en förordning eftersom det är bättre lämpat för harmonisering av befintlig lagstiftning. Det är även förenligt med de tidigare regleringsformer som valts för att harmonisera regelverket på området och med andra instrument på närstående områden, till exempel direktivet om betaltjänster.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget kommer inte att få konsekvenser för gemenskapens budget.

5. TILLÄGGSINFORMATION

5.1. Simulering, pilotfas och övergångsperiod

Vissa redan etablerade institut för elektroniska pengar omfattas av en övergångsperiod när det gäller efterlevnad av bestämmelserna i avdelning II i direktivet.

5.2. Förenkling

Förslaget innebär en förenkling av lagstiftning, administrativa förfaranden för offentliga myndigheter (EU-nivå och nationell nivå) och administrativa förfaranden för privata aktörer.

Tillsynen av institut för elektroniska pengar kommer att ske enligt en harmoniserad och konsekvent metod i överensstämmelse med bestämmelserna för betalningsinstitut och samma regler ska gälla i alla medlemsstater. Detta kommer att bidra till att förenkla de administrativa förfarandena.

Genom den fullständiga harmoniseringen förenklas förfarandena för privata aktörer.

5.3. Upphävande av gällande lagstiftning

Om förslaget antas kommer gällande lagstiftning att upphöra att gälla. Direktivet kommer att ersätta direktiv 2000/46/EG.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

av den

om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet och om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 2000/46/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 47.2 första och tredje meningarna och artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag⁸,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁹,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹⁰,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Direktiv 2000/46/EG om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet¹¹ antogs i ljuset av alla de nya typer av förskottsbetalade betalningsinstrument som dök upp på marknaden. Syftet var att fastställa en tydlig rättslig ram för att stärka den inre marknaden och samtidigt säkerställa en tillräckligt omfattande tillsyn av denna verksamhet.
- (2) Kommissionen lade fram en rapport¹² som betonade behovet av en översyn av direktiv 2000/46/EG eftersom vissa av bestämmelserna ansågs ha hindrat framväxten av en verklig inre marknad för tjänster kring elektroniska pengar.
- (3) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG om betaltjänster på den inre marknaden¹³ infördes en modern och konsekvent rättslig ram för betaltjänster,

⁸ EUT C , s. .

⁹ EUT C , s. .

¹⁰ EUT C , s. .

¹¹ EGT L 275, 27.10.2000, s. 39.

¹² SEK(2006) 1049, 19.7.2006.

¹³ EUT L 319, 5.12.2007, s. 1.

bland annat samordning av nationella bestämmelser om tillsynskrav gällande en ny kategori betaltjänstleverantörer: betalningsinstitut.

- (4) Målet är att undanröja hindren för marknadstillträde och göra det enklare att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar. Reglerna för dessa institut måste därför ses över så att villkoren blir lika för alla betaltjänstleverantörer.
- (5) Detta direktiv bör endast tillämpas på betaltjänstleverantörer som ger ut elektroniska pengar. Det bör inte tillämpas på förskottsbetalade betalningsinstrument med ett begränsat användningsområde, det vill säga där användaren endast kan köpa varor och tjänster i lokaler som tillhör utgivaren eller inom ett begränsat nätverk av tjänsteleverantörer enligt affärsöverenskommelse med en professionell utgivare eller från ett begränsat varu- eller tjänsteutbud. Användning ”inom ett begränsat nätverk” ska anses föreligga när betalningsinstrumentet endast kan användas för att köpa varor och tjänster i en specifik butik eller butikskedja eller från ett begränsat varu- eller tjänsteutbud, oavsett var försäljningen sker. Exempel på sådana instrument är kundkort, bensinkort, medlemskort, kollektivtrafikkort och måltidskuponger. Undantag bör inte göras för instrument som kan användas i butiker som upptas i en förteckning, eftersom sådana instrument vanligtvis är avsedda att användas i ett nätverk av tjänsteleverantörer som ständigt utökas. Direktivet bör slutligen inte heller tillämpas på betalningstransaktioner för inköp av digitala varor eller tjänster, då varans eller tjänstens själva karaktär innebär att operatören tillför ett inneboende värde, till exempel i form av åtkomst, distribution eller sökmöjligheter, förutsatt att varan eller tjänsten endast kan användas med hjälp av digital utrustning som till exempel mobiltelefoner eller datorer.
- (6) Det bör införas en tydlig och tekniskt neutral definition av elektroniska pengar. Definitionen bör innefatta alla situationer där betaltjänstleverantören utfärdar ett förskottsbetalat värdekort i utbyte mot medel.
- (7) Definitionen bör även innefatta elektroniska pengar som antingen lagras i en betalningsanordning som tillhör användaren eller fjärrlagras på en server och hanteras av användaren via ett betalkonto hos betaltjänstleverantören. Definitionen bör vara så bred att den inte medför hinder för den tekniska utvecklingen och tillräckligt bred för att omfatta inte bara de system för elektroniska pengar som finns i dag utan även de som utvecklas i framtiden.
- (8) Tillsynsreglerna för institut för elektroniska pengar bör ses över och göras mer proportionerliga mot de risker som är förknippade med sådana institut. De bör även bli mer överensstämmande med de tillsynsregler som gäller för betalningsinstitut enligt direktiv 2007/64/EG.
- (9) Utgivning av elektroniska pengar utgör inte i sig mottagande av insättningar i enlighet med 2006/48/EG, eftersom dessa pengars särskilda karaktär som en elektronisk ersättning för mynt och sedlar innebär att de sannolikt endast kommer att användas för betalningar av begränsade belopp och inte för sparande. Villkoren för beviljande och upprätthållande av auktorisationer för institut för elektroniska pengar bör omfatta tillsynskrav som är proportionerliga mot de verksamhetsanknutna och finansiella risker sådana institut utsätts för i samband med utgivning av elektroniska pengar, oberoende av om institutet bedriver något annan affärsverksamhet.

- (10) Det behövs bestämmelser om startkapital och löpande kapital för att se till att konsumentskyddet är tillräckligt omfattande och att instituten för elektroniska pengar bedriver en sund och ansvarsfull verksamhet. Med tanke på elektroniska pengars särskilda karaktär bör det finnas utrymme för ytterligare en metod för beräkning av löpande kapital, men i kombination med ett visst utrymme för valmöjligheter i tillsynen, så att det säkerställs att samma risker behandlas på samma sätt i fråga om alla betaltjänstleverantörer. Det bör införas bestämmelser om att kundmedel ska hållas åtskilda från medel som instituten för elektroniska pengar avdelat för annan affärsverksamhet. Institutet för elektroniska pengar bör dessutom omfattas av effektiva krav för förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism.
- (11) Medlemsstaterna bör av försiktighetsskäl säkerställa att endast institut för elektroniska pengar som auktoriserats i enlighet med detta direktiv, kreditinstitut som auktoriserats i enlighet med direktiv 2006/48/EG och under vissa omständigheter nationella centralbanker och andra nationella myndigheter tillåts ge ut elektroniska pengar.
- (12) För att säkerställa innehavarnas förtroende är det nödvändigt att elektroniska pengar kan lösas in. Möjligheten till inlösen innebär inte att de medel som erhålls i utbyte mot elektroniska pengar bör betraktas som insättningar eller andra återbetalbara medel enligt vad som anges i direktiv 2006/48/EG. Möjlighet till inlösen bör alltid finnas och inlösen ska göras till det nominella beloppet. Om inlösen avser hela tillgodohavandet bör någon avgift inte tas ut. Inlösen som avser en del av beloppet kan medföra kostnader för utgivaren. I det fallet kan en proportionerlig och kostnadsbaserad avgift tas ut. Detta ska inte påverka nationell skatte- eller sociallagstiftning eller utgivarens eventuella förpliktelser enligt andra relevanta EU-bestämmelser eller nationella bestämmelser, till exempel i fråga om förhindrande av penningtvätt och finansiering av terrorism, åtgärder som syftar till att frysa tillgångar eller specifika åtgärder för att bekämpa eller utreda brott.
- (13) Medlemsstaterna bör tillåtas att bevilja undantag från att tillämpa vissa av bestämmelserna i detta direktiv på institut som tillhandahåller endast en begränsad mängd betalningstransaktioner. Institut som omfattas av sådana undantag bör inte ha rätt att i enlighet med detta direktiv utöva etableringsfrihet eller tillhandahålla tjänster över gränserna och de bör inte heller indirekt utöva dessa rättigheter i egenskap av medlem i ett betalningssystem. Medlemsstaterna bör dock registrera uppgifter om alla enheter som tillhandahåller tjänster kring elektroniska pengar, även de institut som omfattas av undantag. Sådana enheter bör registreras i registret över institut för elektroniska pengar med tillämpning av enbart vissa delar av villkoren för auktorisation.
- (14) Av rättssäkerhetsskäl bör övergångsbestämmelser införas som garanterar att institut för elektroniska pengar som har startat sin verksamhet i enlighet med den nationella lagstiftning genom vilken direktiv 2000/46/EG införlivats får fortsätta sin verksamhet i den berörda medlemsstaten under en viss tidsperiod. Denna tidsperiod bör vara längre för enheter som har omfattats av undantag i enlighet med artikel 8 i direktiv 2000/46/EG.
- (15) Detta direktiv innehåller en ny definition av elektroniska pengar för vilka utgivningen kan omfattas av undantagen i artiklarna 34 och 53 i direktiv 2007/64/EG, vilket innebär att de förenklade reglerna för kundkontroll när det gäller institut för elektroniska pengar enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den

26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism¹⁴ bör ändras i enlighet med detta.

- (16) I enlighet med direktiv 2006/48/EG betraktas institut för elektroniska pengar som kreditinstitut, trots att de varken får ta emot insättningar från allmänheten eller bevilja kredit från medel som tagits emot från allmänheten. Med tanke på det system som införs genom detta direktiv bör definitionen av kreditinstitut i direktiv 2006/48/EG ändras så att institut för elektroniska pengar inte betraktas som kreditinstitut. Kreditinstitut bör dock få fortsätta att ge ut elektroniska pengar och inom hela EU bedriva verksamheter som är föremål för ömsesidigt erkännande och som omfattas av tillsynsregler i enlighet med gemenskapens regelverk på bankområdet.
- (17) Bestämmelserna i detta direktiv ersätter alla motsvarande bestämmelser i direktiv 2000/46/EG, som därmed bör upphöra att gälla.
- (18) Målet med detta direktiv kan inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna, eftersom det förutsätter en harmonisering av en mängd skilda regler i de olika medlemsstaternas lagstiftning, och det krävs därför åtgärder på EU-nivå i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen, enligt det som anges i samma artikel, går detta direktiv inte längre än vad som är nödvändigt för att nå detta mål.
- (19) Det är nödvändigt att kontrollera att detta direktiv fungerar tillfredsställande. Kommissionen bör därför åläggas att lägga fram en rapport tre år efter det att fristen för att införliva detta direktiv har löpt ut.
- (20) De åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter¹⁵.
- (21) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att anta genomförandebestämmelser i syfte att beakta den tekniska utvecklingen och marknadsutvecklingen. Då sådana åtgärder är av allmän räckvidd och är avsedda att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, genom komplettering genom tillägg av nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det nya föreskrivande förfarandet i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1 *Syfte och tillämpningsområde*

1. I detta direktiv fastställs regler om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet samt om verksamheten att ge ut elektroniska pengar.

¹⁴ EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

¹⁵ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Med undantag för artikel 5 ska detta direktiv inte tillämpas på kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2006/48/EG.
3. Detta direktiv ska inte tillämpas på tjänster som baseras på instrument som kan användas för förvärv av varor eller tjänster endast i de lokaler som utgivaren använder eller enligt affärsöverenskommelse med utgivaren, antingen inom ett begränsat nätverk av tjänsteleverantörer eller i fråga om ett begränsat varu- eller tjänsteutbud.
4. Detta direktiv ska inte tillämpas på tjänster som baseras på teleutrustning eller digital eller informationsteknisk utrustning, när de köpta varorna eller tjänsterna levereras till och är avsedda att användas med hjälp av teleutrustning eller digital eller informationsteknisk utrustning, förutsatt att operatören för teleutrustningen eller den digitala eller informationstekniska utrustningen inte agerar enbart som en mellanhand mellan betaltjänstanvändaren och leverantören av varorna eller tjänsterna.

Artikel 2 *Definitioner*

I detta direktiv avses med

1. *institut för elektroniska pengar*: en juridisk person som i enlighet med avdelning II i detta direktiv har beviljats auktorisation att ge ut elektroniska pengar,
2. *elektroniska pengar*: ett penningvärde i form av en fordran på utgivaren som lagras elektroniskt och som ges ut mot erhållande av medel, i syfte att genomföra betalningstransaktioner i enlighet med artikel 4.5 i direktiv 2007/64/EG, och som godtas av andra fysiska eller juridiska personer än utgivaren,
3. *utestående elektroniska pengar*: månadsgenomsnittet av de föregående tolv månadernas skulder hänförliga till elektroniska pengar,
4. *betalningsvolym*: genomsnittet av det sammanlagda beloppet av de betalningstransaktioner som genomförts under de föregående tolv månaderna.

AVDELNING II **VILLKOR FÖR RÄTTEN ATT STARTA OCH DRIVA AFFÄRSVERKSAMHET I** **INSTITUT FÖR ELEKTRONISKA PENGAR**

Artikel 3 *Allmänna tillsynsregler*

Artiklarna 5, 10–15 och 17–25 i direktiv 2007/64/EG ska gälla i tillämpliga delar för institut för elektroniska pengar.

Artikel 4
Förbud mot att ge ut elektroniska pengar

Medlemsstaterna ska förbjuda fysiska och juridiska personer att ge ut elektroniska pengar om de inte är något av följande:

- (1) Ett institut för elektroniska pengar enligt definitionen i artikel 2.1.
- (2) Ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2006/48/EG.
- (3) En betaltjänstleverantör enligt artikel 1.1 e och f i direktiv 2007/64/EG.

Artikel 5
Möjlighet till inlösen

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att utgivare av elektroniska pengar på begäran av en innehavare när som helst och till det nominella beloppet löser in det penningvärde som motsvarar innehavet av elektroniska pengar.
2. I avtalet mellan utgivaren och innehavaren ska anges tydligt på vilka villkor inlösen kan ske.
3. Inlösen som sker före dagen då avtalet upphör att gälla kan göras med antingen en del av eller hela det belopp som lagrats elektroniskt.
4. Om inlösen sker den dag då avtalet upphör att gälla ska innehavaren ha rätt att lösa in hela det lagrade beloppet utan avgift.
5. Utgivaren får endast ta ut en avgift om inlösen sker helt eller delvis innan avtalet upphör att gälla. Avgiftens storlek ska anges i avtalet. Den ska vara proportionerlig mot och i linje med utgivarens faktiska kostnader.

Artikel 6
Startkapital

1. Medlemsstaterna ska kräva att institut för elektroniska pengar vid tidpunkten för auktorisationen har ett startkapital på minst 125 000 euro, bestående av kapital och reserver i enlighet med artikel 57 a och b i direktiv 2006/48/EG.

Artikel 7
Kapitalbas

1. Utöver kravet på startkapital i artikel 6 ska medlemsstaterna kräva att institut för elektroniska pengar vid varje tidpunkt har en kapitalbas enligt artiklarna 57–61, 63, 64 och 66 i direktiv 2006/48/EG.
2. Denna kapitalbas ska beräknas antingen enligt en av de tre metoderna (A, B, C) i artikel 8 i direktiv 2007/64/EG eller enligt metod D i punkt 3 nedan. De behöriga myndigheterna ska med utgångspunkt från nationell lagstiftning avgöra vilken metod som är lämpligast.

3. Metod D: Om mängden utestående elektroniska pengar överstiger betalningsvolymen ska kapitalbasen för institut för elektroniska pengar uppgå till lägst summan av följande poster:
 - (a) 5 % av den del av de elektroniska pengarna som inte överstiger 5 miljoner euro.
 - (b) 2,5 % av den del av de elektroniska pengarna som överstiger 5 miljoner euro men inte 10 miljoner euro.
 - (c) 2 % av den del av de elektroniska pengarna som överstiger 10 miljoner euro men inte 100 miljoner euro.
 - (d) 1,5 % av den del av de elektroniska pengarna som överstiger 100 miljoner euro men inte 250 miljoner euro.
 - (e) 1 % av den del av de elektroniska pengarna som överstiger 250 miljoner euro.
4. De behöriga myndigheterna får, på grundval av en utvärdering av institutets riskhanteringsprocesser, förlustdatabas och interna kontrollmekanismer, kräva att institutet för elektroniska pengar har en kapitalbas som är upp till 20 % högre än det belopp som skulle bli resultatet av tillämpningen av den metod som valts i enlighet med punkt 2 eller tillåta institutet för elektroniska pengar att ha en kapitalbas som är upp till 20 % lägre än det belopp som skulle bli resultatet av tillämpningen av den metod som valts i enlighet med punkt 2.
5. Kapitalbasen för institut för elektroniska pengar får inte underskrida det belopp som krävs enligt artikel 6.
6. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som krävs för att förhindra att de poster som får ingå i kapitalbasen används flera gånger, när institutet för elektroniska pengar tillhör samma grupp som ett annat institut för elektroniska pengar, kreditinstitut, värdepappersföretag, kapitalförvaltningsbolag eller försäkringsföretag. Denna punkt ska även tillämpas när institutet för elektroniska pengar bedriver annan verksamhet än att ge ut elektroniska pengar.

Artikel 8 *Verksamhet*

1. Med undantag för utgivning av elektroniska pengar ska institut för elektroniska pengar ha rätt att utöva följande verksamheter:
 - (a) Tillhandahållande av betaltjänster som anges i bilagan till direktiv 2007/64/EG.
 - (b) Beviljande av kredit för betaltjänster som avses i punkterna 4, 5 eller 7 i bilagan till direktiv 2007/64/EG, om villkoren i artikel 16.3 och 16.5 i det direktivet är uppfyllda.

- (c) Tillhandahållande av operativa och närliggande sidotjänster i samband med utgivning av elektroniska pengar.
 - (d) Drift av betalningssystem.
 - (e) Annan verksamhet än utgivning av elektroniska pengar, med hänsyn till tillämplig gemenskapslagstiftning och nationell lagstiftning.
- 2. Eventuella medel som institut för elektroniska pengar tar emot från betaltjänstanvändare i utbyte mot elektroniska pengar ska inte betraktas som insättningar eller andra återbetalbara medel i den mening som avses i artikel 5 i direktiv 2006/48/EG. Medel som tas emot för eventuella andra betaltjänster ska inte betraktas som insättningar eller andra återbetalbara medel i den mening som avses i artikel 5 i direktiv 2006/48/EG eller som elektroniska pengar i den mening som avses i detta direktiv.
- 3. Institut för elektroniska pengar får inte bedriva verksamhet som består i att ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel i den mening som avses i artikel 5 i direktiv 2006/48/EG.

Artikel 9 *Skyddskrav*

- 1. Medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter ska kräva att ett institut för elektroniska pengar som bedriver någon av de verksamheter som avses i artikel 8.1 a–d och samtidigt bedriver annan affärsverksamhet som avses i artikel 8.1 e ska skydda de medel som för genomförandet av betalningstransaktioner har tagits emot från betaltjänstanvändare eller genom en annan betaltjänstleverantör i enlighet med artikel 9.1, 9.2 och 9.4 i direktiv 2007/64/EG.
- 2. Medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter får kräva att även institut för elektroniska pengar som inte bedriver annan affärsverksamhet som avses i artikel 8.1 a–d uppfyller de skyddskrav som anges i punkt 1 i denna artikel.

Artikel 10 *Valfria undantag*

- 1. Medlemsstaterna får avstå eller tillåta sina behöriga myndigheter att avstå från att helt eller delvis tillämpa de förfaranden och villkor som föreskrivs i artiklarna 3, 6, 7 och 9 i detta direktiv, med undantag för artiklarna 20, 22, 23 och 24 i direktiv 2007/64/EG, och tillåta att juridiska personer tas upp i registret för institut för elektroniska pengar om följande villkor uppfylls:
 - (a) Genomsnittet av de totala betalningstransaktionerna under de föregående tolv månaderna som genomförts av den berörda personen inklusive varje ombud som den tar fullt ansvar för, överstiger inte 3 miljoner euro per månad.

- (b) Ingen av de fysiska personer som är ansvariga för ledningen eller driften av affärsverksamheten har dömts för brott som rör penningtvätt eller finansiering av terrorism eller annan ekonomisk brottslighet.

Kravet i punkt 1 a ovan ska bedömas med hänsyn till de förväntade totala betalningstransaktionerna i dennes affärsplan om inte de behöriga myndigheterna kräver en ändring i denna plan.

2. Alla juridiska personer som är registrerade i enlighet med punkt 1 ska ha sitt huvudkontor i den medlemsstat där de faktiskt bedriver sin verksamhet.
3. De juridiska personer som avses i punkt 1 ska behandlas på samma sätt som institut för elektroniska pengar. De ska dock inte omfattas av artiklarna 10.9 och 25 i direktiv 2007/64/EG.
4. Medlemsstaterna får föreskriva att alla juridiska personer som är registrerade i enlighet med punkt 1 endast får delta i vissa verksamheter som förtecknas i artikel 8.1.
5. De juridiska personer som avses i punkt 1 ska underrätta de behöriga myndigheterna om alla förändringar som har betydelse för det villkor som anges i den punkten. Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de berörda personerna, om villkoren i punkterna 1, 2 och 4 inte längre uppfylls, ansöker om auktorisation inom 30 kalenderdagar i enlighet med artikel 3. Den som inte har ansökt om auktorisation inom denna period ska i enlighet med artikel 4 förbjudas att ge ut elektroniska pengar.
6. Denna artikel ska inte tillämpas när det gäller bestämmelser i direktiv 2005/60/EG eller när det gäller nationella bestämmelser om bekämpning av penningtvätt.

AVDELNING III GENOMFÖRANDEÅTGÄRDER

Artikel 11 Genomförandeåtgärder

1. Kommissionen får anta åtgärder som syftar till att
 - (a) uppdatera de belopp som anges i artikel 10 för att ta hänsyn till inflation,
 - (b) säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv,
 - (c) ta hänsyn till teknik- och marknadsutvecklingen.
2. Åtgärderna i punkt 1, som avser att genom komplettering ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 12.

Artikel 12
Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en betalningskommitté som inrättats i enlighet med artikel 85 i direktiv 2007/64/EG.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

AVDELNING IV
SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 13
Fullständig harmonisering

Medlemsstaterna får inte behålla eller införa andra bestämmelser än de som föreskrivs i detta direktiv.

Artikel 14
Översyn

Senast den [tre år efter det att tidsfristen för införlivande enligt artikel 18.1 löper ut] ska kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Europeiska centralbanken överlämna en rapport om genomförandet och resultatet av detta direktiv, särskilt i fråga om tillämpningen av tillsynskrav för institut för elektroniska pengar, vid behov åtföljd av ett förslag om översyn av direktivet.

Artikel 15
Övergångsbestämmelser

1. Medlemsstaterna ska tillåta institut för elektroniska pengar som innan detta direktiv trätt i kraft har inlett sin verksamhet i enlighet med bestämmelserna om införlivande av direktiv 2000/46/EG i den medlemsstat där dess huvudkontor är beläget, att fortsätta denna verksamhet utan auktorisation enligt artikel 3. Medlemsstaterna ska kräva att sådana institut för elektroniska pengar lämnar all relevant information till de behöriga myndigheterna så att dessa inom sex månader efter det att bestämmelserna i artikel 11 har trätt i kraft ska kunna bedöma om instituten uppfyller kraven i detta direktiv och, om kraven inte uppfylls, vilka åtgärder som krävs för att se till att de uppfylls eller om det är lämpligt att återkalla auktorisationen. Institut för elektroniska pengar som uppfyller kraven ska beviljas auktorisation och tas upp i registret. Om kraven inte uppfylls inom sex månader från [tidsfristen för direktivets genomförande] ska de berörda instituten för elektroniska pengar förbjudas att ge ut elektroniska pengar.
2. Medlemsstaterna får föreskriva att ett institut för elektroniska pengar automatiskt ska beviljas auktorisation och upptas i det register som anges i artikel 3 om de behöriga myndigheterna redan har bevis för att kraven i artiklarna 3, 6 och 7 är uppfyllda. De behöriga myndigheterna ska informera de berörda instituten för elektroniska pengar innan de beviljas auktorisation.

3. Medlemsstaterna ska tillåta juridiska personer som har inlett verksamhet som enheter i enlighet med den tillämpliga nationella lagstiftningen för genomförandet av artikel 8 i direktiv 2000/46/EG före [datum för antagande av kommissionens förslag] att fortsätta denna verksamhet inom den berörda medlemsstaten tills [12 månader efter det att tidsfristen för införlivande löper ut] utan att ansöka om auktorisation enligt artikel 3. Institut för elektroniska pengar som inte har beviljats auktorisation eller undantag i enlighet med artikel 10 inom denna period ska förbjudas att ge ut elektroniska pengar.

Artikel 16
Ändring av direktiv 2005/60/EG

1. Artikel 11.5 d i direktiv 2005/60/EG ska ersättas med följande:

”d) elektroniska pengar enligt definitionen i artikel 1.3 b i direktiv 2009/..../EG (*), om, i de fall då produkten inte kan laddas, det högsta belopp som lagras elektroniskt i produkten inte överstiger [500 EUR], eller om, i de fall då produkten kan laddas, det fastställts en begränsning till [3 000 EUR] på det sammanlagda belopp som omsätts under ett kalenderår, utom när ett belopp på [1 000 EUR] eller mer löses in under samma kalenderår av innehavaren enligt artikel 5 i direktiv 2009/.../EG,”

(*) EUT

Artikel 17
Ändring av direktiv 2006/48/EG

1. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:
 - (a) Punkt 1 b ska ersättas med följande:

”1. kreditinstitut: ett företag vars verksamhet består i att från allmänheten ta emot insättningar eller andra återbetalbara medel och att bevilja krediter för egen räkning.”
 - (b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. finansiella institut: företag som inte är kreditinstitut men vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva aktier eller andelar eller att utföra en eller flera av de verksamheter som är upptagna i punkterna 2–12 och punkt 15 i bilaga I.”
2. Följande punkt ska läggas till som punkt 15 i bilaga I:

”15. Utgivning av elektroniska pengar.”

Artikel 18
Upphävande

Direktiv 2000/46/EG ska upphöra att gälla från och med den [sista dag för införlivande av direktivet enligt artikel 19.1].

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv.

Artikel 19
Genomförande

1. Medlemsstaterna ska senast den [...] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den .

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 20
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 21

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På kommissionens vägnar

Ledamot av kommissionen